

IK VREES DAT

IK BEHOOR TOT EEN UITSTERVEND RAS

INTERVIEW MET POL ARIAS | GEERT SELS

Eigenlijk wou hij schrijven, maar hij heeft een leven lang gesproken. Meestendeels op de VRT radio, bij zijn vertrouwde Eén, maar ook zeer vaak in theaterfoyers, waar hij aan vrije nieuwsgaring deed en zijn standpunten over het veld meedeelde. In december is Pol Arias 65 geworden en heeft hij na een carrière van dertig jaar de omroep verlaten. Pol Arias was herkenbaar. Nog voor radiopresentatoren en vedetten uitgespeeld werden, behoorde hij tot het openbaar cultuurbezit: deel van de makers, deel van het publiek. In een zaal was hij geografisch lokaliseerbaar: nooit in het midden, altijd aan de zijkant van een rij. De jongste jaren werden zijn haren korter en witter, een zilverfonds waarin decennia theaterervaringen zijn gestockeerd. Zo werd hij de belichaming van de criticus met historisch overzicht.

Het gebeurde dat Arias geschandaliseerd de voorstelling verliet. Na die eerste intuïtieve zaalreactie volgde meestal een grondige voorstellingsanalyse die de zaken in een ander perspectief zette. Nadien wist hij in die paar minuten spreektijd voor de radio de kernpunten aan te halen en zijn luisterpubliek te enthousiasmeren. Niemand kon het woord 'subliem' zo uit zijn diepste vezels laten opborrelen als hij. Allicht was hij ook de enige die het zo dikwijls gebruikte.

Generatiegenoten als Wim Van Gansbeke en Jac Heyer hadden een roeping als theatercriticus. Die heeft Arias niet gehad, zegt hij. Hij wou iets met schrijven doen. Er waren veel boeken in huis, en die oefenden een grote aantrekkingskracht op hem uit. De gebroeders Karamazov worstelde hij op zijn veertiende door, het exemplaar van Alleen op de wereld las hij uit zijn hengsels en aan Grapes of Wrath begon hij drie keer na elkaar. Via de omweg van de literatuur leerde hij gevoelens herkennen en stak hij veel op van de verstandhouding tussen mensen. Na zijn Latijn-Wetenschappen proefde hij aan de Vrije Universiteit Brussel van de opleiding Pol & Soc, maar die was hem te saai en te theoretisch. Hij overbrugde het jaar met een baan bij PanAmerican Airlines op de luchthaven van Frankfurt. In die zes maanden stak hij er een aardig mondje Duits op. Nadien vervulde hij zijn legerdienst in Brussel. Op kot zag hij alle filmklassiekers.